

recepta, additur vespertina collatiuncula, in qua si solum cibis uti licitum est; qui ipsa consuetudine sunt approbati, *cujusmodi*, in his regionibus sunt, *uiae, mices, poma, et alia ex saccharo condita, imo et aliquid butyri, vel casei, ubi ita consuetudo obtinuit*, ait Sylvius.

Dicitur 3. Hora competenti sumenda, nempe circa meridiem, ut fert usus ab Ecclesia receptus: tamen propter justam causam, potest circa meridiem sumi collatiuncula, et coena differri ad vesperam, quia illa inversio est tantum variatio circumstantiae jejuno non substantialis; ergo ex justa causa potest fieri.

Quaeres 2. Utrum sumptio potus extra tempus refectionis, nocet jejuniu?

Resp. Sumptio potus de se nutritive nocet jejuniu: sumptio vero potus, qui non ad nutrionem, sed ad alterationem corporis sedandam, et digestionem ciborum assumptorum, sumitur, non nocet jejuniu: ita D. Thom. 2. 2. q. 2. 147. artic. 6. ad 2.

Quaeres 3. Quot sint causae a jejuniu excusantes?

Resp. Sunt duae, impotentia, scilicet, et labor.

Ratione impotentiae, excusantur. 1. *Adolescentes*, qui 21. aetatis annum nondum expleverunt, quia sunt in statu augmenti. 2. *Senes*, non ratione senectutis, sed ratione magnae debilitatis. 3. *Infirmi et convalescentes*, quos infirmitas extenuavit. 4. *Praegnantes et nutrices*, quia egeni cibo pro se, et pro foetu, vel prole. 5. *Pauperes*, cum simul habere nequeunt quod eis sufficit ad unam refectionem.

Ratione laboris, excusantur illi soli qui opus, vel iter pedibus conficiunt, quo adeo defatigantur, ut simul cum jejuniu laborare, vel itinerari non possint, et quod pro tunc sit ita necessarium, *ut absque detimento corporalis salutis, aut exterioris status, vel spiritualis vitae, non possit differri*, ait D. Thom. 2. 2. q. 147. art. 4. ad 3.

Non excusantur vero omnes, quorum labor non est

gravis, quales sunt pictores, barbitonores, sartores, notarii, scribæ, &c. Item qui equo vel curru iter agunt, nisi forte, ob extraordinarium cursum ac defatigationem, non possint sine gravi incommodo jejunare. Hinc Alex. VII. sequentes damnavit propositiones.

Omnes officiales, qui in republica corporaliter laborent, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec debent se certificari, an labor sit compatibilis cum jejunio.

Excusantur absolute a praeepto jejunii omnes illi qui iter agunt equilando, utcunque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, et etiamsi iter unus diei confiant.

TRACTATUS XI.

DE VARIORUM STATUUM OBLIGATIONIBUS.

Nota. Plurium statuum obligationes sat-
tis per se patent: qui voluerit eas legere,
consulat nostram Theologiam in hoc
Tract. hic ergo agemus tantum de obli-
gationibus Clericorum, beneficiorum,
religiosorum, et personarum judicialium,
ideo sit:

CAPUT I.

De obligationibus beneficiorum.

*H*ic agendum est 1. de Horis Canonis. 2. De
beneficiis: inde enim maxime pendunt obligationes be-
neficiorum.

QUAESTIO I.

De Horis Canonicas.

Quaeres 1. **Quid sint Horae Canonicae?**

Resp. Sunt preces vocales ab Ecclesia institutae, ejus nomine quotidie statutis horis Deo persolvendas a personis ad id specialiter deputatis.

Quaeres 2. **Quinam ad Horas Canonicas teneantur?**

Resp. Tenentur 1. omnes Clerici sacris ordinibus iniciati. 2. Omnes religiosi et moniales professi ad chorum destinati. 3. Omnes Clerici (sive sacris sint iniciati, sive non) beneficium ecclesiasticum possidentes, sive tenuerit, sive pingue, sive possideatur in titulum, sive in commendam, tenentur regulariter ad Horas persolvendas sub mortali, et restitutionis obligatione, etiam ante omnem sententiam declaratoriam Judicis. Ita statuit Concil. Lateran. V. et post ipsum Pius V. Bulla, *Ex proximo*.

Dixi 1. *Clerici beneficium possidentes*, ut excludatur tum Coadjutor, licet instituatur, quia nondum est beneficiarius, tum Pensionarius, quia pensio non est beneficium; tenetur tamen iusta Bullam Pii V. *Ad officium parvum Beatae M. V.* sub eadem poena sub qua beneficiarii tenentur ad Horas Canonicas.

Dixi 2. *Regulariter*, quia nonnulla extant beneficia, quae ex sua institutione ad aliquas tantum preces obligant, v. gr. ad recitationem officii B. M. Virginis, non vero ad officium divinum.

Dixi 3. *Sub mortali*: quia est gravis obligatio ad virtutem religionis et justitiae pertinens: materia autem gravis censemur una parva hora, v. gr. Prima.

Dixi 4. *Sub restitutionis obligatione*: quia sub hoc onere Ecclesia illis beneficium contulit, ut definivit supra dictus Pius V. qui regulando restitutionem, sta-

tuit ut qui per unum diem officium omiserit, teneatur restituere omnes fructus, qui illi diei responderent, si fructus beneficii dividerentur: qui matutinum tantum omiserit, dimidiā partem; qui reliquias omnes horas, reliquā dimidiā; qui harum singulas, sextam partem, comprehensis etiam distributionibus, quas non lucratur, non recitans, etiamsi choro intersit, ut expresse habet Bulla.

Dixi 5. *Ante omnem sententiam*, prout definit Alex. VII. in damnatione prop. contrariae.

Quaeres 3. *Quibusnam debentur distributiones quotidiana?*

Resp. Iis solis qui choro intersunt. *Distributiones, qui statim horis interfuerint, recipient: reliqui, quavis collusione aut remissione exclusa, his careant, juxta Bonifacii VIII. decretum, quod incipit, Consuetudinem,* inquit Concil. Trid. Sess. 24. cap. 12. deinde in decreto Bonif. VIII. additur: *Non censetur praesens qui non attendit;* ergo ad lucrandas distributiones requiritur praesentia formalis, et ad orandum ordinata.

Quaeres 4. *In quibus casibus absens distributiones possit lucrari?*

Resp. In tribus, nempe, in casu gravis infirmitatis, rationabilis corporis necessitatis, et utilitatis Ecclesiae: *Exceptis*, ait Bonif. VIII. *illis quos infirmitas, seu iusta aut rationalis corporis necessitas, aut evidens Ecclesiae utilitas excusaret.* Hi enim fictione juris, censentur praesentes.

Quaeres 5. *Quomodo horae sint recitanda?*

Resp. Hunc modum dat caput, *dolentes, de celebrazione missarum, his verbis: Districte praecepimus in virtute sanctae obedientiae, ut divinum officium nocturnum pariter et diurnum, quantum eis dederit Deus, studiose celebretur pariter et devote.*

Quaeres 6. *Quaenam requirantur, ut horae recitentur studiose?*

Resp. Quinque. 1. *Ut in debito recitentur Breviariorum*, juxta Bullam Pii V.

2. *Ut omnia distincte proferantur, sine syncopa*, ait glossa, et voce per se audibili, ita ut recitans, secluso impedimento, possit seipsum audire, quia Horae sunt orationes vocales.

3. *Ut recitentur debito tempore*, juxta consuetudinem legitime introductam: juxta quam matutinum potest cum, vel sine laudibus recitari pridie, ab eo circiter tempore quo sol est propior ad occasum, quam ad mediem.

4. *Ut recitetur ordine praescripto*: v. gr. matutinum ante laudes, &c. Qui tamen inverteret hunc ordinem, peccaret tantum venialiter, quia praeceptum observaret quod substantiam, omnes horas recitando intra diem naturalem: imo non peccaret, si inversio illa fieret ex obliuione, vel ex juxta causa, quia cum hic ordo non pertineat ad substantiam officii, Ecclesia consentitur permittere eum mutari, cum adest rationabilis causa.

5. *Ut recitentur absque interruptione, nisi adit justa causa*: illa tamen interruptio est solum venialis, quia hic defectus non est in substantia, sed solum in modo accidentario.

Quaeres 7. *Quid requiratur, ut horae devote recitentur?*

Resp. Requiritur 1. *Intentio recitandi horas, et Deum orandi*: sufficit tamen interpretativa, qualis habet, qui, ut suae obligationi satisfaciat, assumit Breviarium, vel debito tempore ad chororum convenit, recitandi officii gratia,

Requiritur 2. *Attentio interna*, sive ad verba, quantum continent laudes Dei, sive ad sensum verborum, sive ad Deum, non quidem *actualis*, quae saepius non est in nostra potestate, sed *virtualis*, cum qua subsistit oratio et actus humanus. Perro attentio virtualis, est ipsa *actualis* initio orationis concepta, quae *virtuali-*

ter permanet quamdiu non est revocata, vel expresse, per actum quo vult non intendere; vel tacite, per voluntariam distractionem. Unde Clerus Gallicanus hanc propositionem, *Praecepto satisfacit, qui voluntarie labiis tantum, non autem mente orat, damnavit, ut absonam et verbo Dei contrarium.*

Quaeres 8. *Quot sunt causae excusantes a recitatione horarum, et restituitione?*

Resp. Sunt quatuor: 1. Est legitima Papae dispensatio.... 2. Est gravis infirmitas, qualem habere censetur qui sine notabili nocturno legere officium non potest.... 3. Est gravis occupatio honesta et necessaria, quae absque gravi sui, vel proximi detimento tum spirituali, tum corporali, differri non potest, sitque majus bonum quam officii recitatio.... 4. Est tum physica, tum moralis impotens: qui tamen totum officium recitari non potest, tenetur ad partem quam potest. Unde Innocent. XI. hanc proposit. damnavit: *Qui non potest matutinum et laudes recitare, potest autem reliquias horas, ad nihil tenetur.*

QUAESTIO II.

De Beneficiis.

Quaeres 1. *Quid sit beneficium.*

Resp. Est, *jus perpetuum, competens Clerico, percipiendi fructus ex bonis ecclesiasticis, propter officium spirituale, auctoritate Ecclesiae constitutum*. Hoc est, auctoritate Papae, vel Episcopi. Hinc Capellaniae non *colativae*, sed a privatis, licet in perpetuum, dotatae pro Missarum celebratione, non sunt beneficia, nec debent conferri per canonica institutionem.

Quaeres 2. *Utrum necessario requiratur titulus ad acquirendum beneficium?*

Resp. Ita necessario requiritur, ut qui *mala fide*

absque titulo invadit beneficium, non solum illud amittat, sed insuper fiat inhabilis ad aliud postea obtinendum. Ita definivit Alexand. III. cap. *Ad aures*, de excess. Praelator.... Quod si bona fide cum titulo colorato beneficium obtinuerit, sit legitimus illius possessio post triennalem possessionem pacificam, modo beneficium fuerit obtentum *absque simoniaco ingressu*, nec ad illum fuerit inhabilis qui illud possidet. Ita habet regula *Cancellariae*; *Rom. de triennali possessione*.

Agemus hic 1. de variis titulis, quibus beneficia acquiruntur. 2. De his quibus conferri debent, et de bonorum ecclesiasticorum usu. 3. De beneficiorum pluralitate et beneficiariorum residentia. 4. De simonia.

ARTICULUS I.

De variis titulis quibus beneficia acquiruntur.

Nota. Illi tituli sunt septem, scilicet 1. Collatio libera. 2. Praesentatio. 3. Electio. 4. Postulatio. 5. Resignatio. 6. Permutatio. 7. Subrogatio: de quibus sit Quaeres. 1. *Quid sit collatio libera?*

Resp. Est, attributio beneficij facta a Praelato, jure pleno atque independenti.

Dixi: a Praelato: id est, 1. a Papa in tota Ecclesia, qui quatuor modis confert beneficia, nempe 1. *Jure praeventiois*, per gratiam expectativam. 2. *Jure reservationis*, sic in Gallia reservantur in favorem graduatorum beneficia non patronata, vacantia mensibus Januarii, Aprilii, Julio, et Octobri. 3. *Jure concursus cum quolibet alio collatore ecclesiastico*, modo conferat beneficium ante ordinarium. 4. *Jure devolutionis*.

2. Ab Episcopo in sua Dioecesi, nisi ex fundatione beneficij aut legitima praescriptione, alteri ecclesiastico competit.

Quaeres 2. *Quid sit praesentatio?*

Resp. Est, exhibitio personae idoneae, a patrono facta Praelato, ut ei beneficium vacans conferat per institutionem. Hinc praesentatio, dat jus ad rem; institutio, jus in re.

Patronus, alias est Ecclesiasticus, alias Laicus; inter utrumque hoc est discriben. 1. Quod Patrono Laico concedantur tantum quatuor menses a die vacationis ad praesentandum; sex vero Patrono Ecclesiastico. 2. Quod Patronus Laicus variare possit, non vero Ecclesiasticus, qui si indignum nominavit, jure suo pro hac vice excidit. 3. Quod beneficium Patronatus Laici, nec sit obnoxium praeventioi Papae, juri indulitariorum, aut graduatorum, aut gratiarum expectativarum; nec possit resignari, permittari, aut pensione gravari absque consensu Patroni, bene vero beneficium Patronatus Ecclesiastici.

Quaeres 3. *Quid sit electio?*

Resp. Est, personae eligibilis pree aliis assumptio ad beneficium vacans. Per eam acquiritur jus ad beneficium; nam jus in beneficio obtinetur sola confirmatione; quae definitur: *concessio juris in beneficio facta a superiori ei qui electus est*.

Ut sit valida electio, requiritur a jure, 1. Ut omnes, qui jus electionis habent, rite vocentur. 2. Ut intra trimestre a die vacationis fiat electio, nisi adsit legitimum impedimentum. 3. Ut electores sint saltem Subdiaconi, si agatur de electione virorum. 4. Ut electorum pars major consentiat.

Quaeres 4. *Quid sit postulatio?*

Resp. Est, obsecratio ab electoribus facta superiori, ut ad beneficium vacans admittere velit aliquem; qui alias eligi non poterat ob impedimentum canonicum. Nullum dat jus ante admissionem et confirmationem.

Quaeres 5. *Quid sit resignatio?*

Resp. Est, spontanea sui beneficij dimissio coram

legitimo Superiore eam acceptante. Sine hac acceptatione resignans non perdit jus suum. Duplex est, nempe, *simplēx*, quae fit sine ulla conditione et pacto; et *conditionata*, qua fit, vel cum pensionis reservatione, vel ea conditione ut alicui personae designatae conferatur beneficium: haec a solo Papa potest admitti; cum in ea versetur simonia, quam solus Papa purgare potest.

Ut resignatio in favorem sit valida, requiritur 1. Ut resignans in infirmitate supervivat 20. dies post resignationem. 2. Ut intra sex menses a die supplicationis, resignatio publicetur in loco beneficii, si fiat in curia Romana: intra mensem vero, si fiat extra Curiam. Ita ferunt Regulæ Cancellariae, *de infirmis*, et Reg. *de publicandis*, in Gallia vigentes.

Quaeres 6. *Quid sit permutatio?*

Resp. Est, *beneficii ad aliud beneficium facta mutua praestatio*, ab Ordinario admissa, vel ab utriusque Dioecesis Episcopis, si beneficia compermutanda sita sint in diversis Dioecesibus.

Quaeres 7. *Quid sit regressus, et an sit licitus?*

Resp. ad 1. Est, jus resumendi beneficium resignatum aut permutatum, etiam post admissam a Praelato resignationem, aut permutationem.

Resp. ad 2. Licit jus regressus sacris Canonibus, a Concilio Trid. confirmatis, sit contrarium, tamen in Gallia vim et robur habet in variis casibus, quos expomimus in nostra Theologia, Tomo II.

Quaeres 8. *Quid sit subrogatio?*

Resp. Est, *uniuersitas vocatio in jus et locum alterius*. Solummodo locum habet inter duos de beneficio litigantes, quorum si unus, lite pendente, ex vivis excedat, superstes in jus et locum ipsius sufficitur.

Quaeres 9. *Quid sit pensio clericalis?*

Resp. Est, *jus percipiendi fructus ex alterius beneficio*. Creari potest, 1. Ut tollatur beneficiorum magna

inaequalitas in permutatione facienda. 2. Ut lis inter duos de beneficio colligantes componatur. 3. Ut indigenti Sacerdoti, qui beneficio inservivit, subveniatur Requiritur tamen, 1. Ut titulario supersint necessaria ad victimum et vestitum. 2. Ut pensio non excedat tertiam partem fructuum. 3. Ut pensionarius per 15. annos beneficio inservierit, juxta edictum Ludovici XIV. datum anno 1671.

ARTICULUS II.

De iis quibus conferri debent beneficia, ac de bonorum Ecclesiasticorum usu et dominio.

Quaeres 1. **Q**uinam sunt incapaces beneficii possidendi?

Resp. Sunt incapaces, 1. Qui non receperunt primam Tonsuram. 2. Qui non habent ordinem saerum quem beneficium ex sua institutione requirit; sufficit tamen ut intra annum suscipiat ille ordo. 3. Qui non habent aetatem idoneam, quae varia est pro varietate beneficiorum. 4. Qui sunt aliqua censura vel irregularitate irretiti.

Quaeres 2. *Utrum digniores sint promovendi ad beneficia, praetermissis minus dignis?*

Resp. affirm. Nam Conc. Trid. Sess. 24. cap. 1. de ref. hortatur Patronos, Electores, collatores, ut in primis meminerint eos alienis peccatis communicantes mortaliter peccare, nisi quos digniores, et Ecclesiae magis utiles, ipsi judicaverint, praefici diligenter curaverint. Ita etiam docet D. Thom. 2. 2. q. 63. art. 2. ad 3. Quantum ad conscientiam eligentis, inquit, necesse est eligere meliorem, vel simpliciter, vel in comparatione ad bonum commune. Ratio est, quia qui minus dignos eligunt, fidem, quam Ecclesiae et fundatoribus debent,

violant, et accipiunt personas in re gravi, quod est peccatum mortale.... Tamen, cum id postulat charitas vel maior Ecclesiae bonum, possunt beneficia simplicia conferri dignis, relictis dignioribus.

Quaeres 3. Utrum beneficiarii sint domini reddituum suorum beneficiorum?

Resp. Sunt administratores tantum, et non domini; unde si in usus superfluos et prophanos impendant partem, quae horum honestae sustentationi superest, tenentur eam restituere ex bonis patrimonialibus, aut quasi patrimonialibus, quae nimis ipsis obveniunt ut stipendia quaedam pro functionibus Ecclesiasticis. Ita docent Canones, Patres, ac Theologi. *Can.* fraternitatem, *de donatione*. *Episcopus et quilibet Praelatus rerum Ecclesiasticarum procurator est, non dominus.* D. Thom. quodl. 6. art. 12. ait: *Bonorum vero Ecclesiasticorum Clerici non sunt veri domini, sed dispensatores.* S. Raymundus, lib. 2. tit. 5. *de rapt. et praed.* § 6. docet, *Clericos, qui consanguineis conferunt bona Ecclesiastica pauperibus debita, esse raptiores, et per consequens teneri ad restitutionem omnium.* Unde Joannes Major, in 4. distict. 24 *quaest.* 9. asserit se nullum scire, qui ante suam aetatem contrarium docuerit.

Objicies. 1. Concil. Trident. statuit beneficiarios, munus suum non impletos, *fructus suos non facere;* ergo dum ipsum rite obeunt, *fructus suos faciunt,* et horum acquirunt dominum.

Resp. Dist. conseq. Acquirunt dominium restrictum et gravatum onere justitiae impendendi superflua in pios usus, *concil. dominium liberum, nego conseq.*

Inst. Ecclesiastici de bonis mere Ecclesiasticis testantur, non contradicente Ecclesia; ergo sunt veri domini illorum bonorum.

Resp. Nego conseq. Ecclesia enim non permittit hunc abusum, cum illum damnet; *cap. relatum, de*

testam. sed illud tolerat ad vitandas perturbationes, et multas lites, quae, ob difficultatem discernendi superflua illa ab aliis bonis, necessario orientur: unde haeredes tenentur bona illa pauperibus, vel aliis piis causis restituere.

ARTICULUS III.

De beneficiorum pluralitate, et beneficiariorum residentia.

Quaeres 1. Quotuplicis generis sint beneficia?

Resp. Alia sunt *compatibilita*ia, quae personalem residentiam non exigunt, nec idem officium eodem tempore persolvendum; et *incompatibilita*ia, quae sunt duplicis generis. *Primi generis*, sunt ea, *quorum unum ipso facto, absque ulteriori sententia, excludit alterum*, v. gr. duo beneficia curata, duo canonicatus, aut duae Capellae sub eodem tecto. *Secundi generis*, sunt ea, *quae, licet non ita pugnant, ut primum vacet ipso facto, ob ento secundo, tamen simul retineri non possunt absque dispensatione*, v. gr. duo canonicatus in diversis Ecclesiis.

Quaeres 2. Ulrum sit licitum plura simul possidere beneficia?

Resp. Illicitum est, et juri naturali contrarium, nisi adsit justa causa; nam, juxta Conciliorum decreta, SS. Pontificum et Patrum oracula, per pluralitatem beneficiorum, 1. Ordo ecclesiasticus pervertitur. 2. Minuitur cultus divinus. 3. Justitia distributiva laeditur. 4. Fraudatur voluntas fundatorum. 5. Defuncti injuste precibus atque suffragiis sibi debitibus privantur, &c. Atqui haec omnia juri ac aequitati naturali repugnant; ergo.

*Dixi: Nisi adst justa causa: quae juxta Concil. Trident. unica est, nempe *tenuitas beneficii* non sufficiens ad honestam sustentationem, cui adjungi potest aliud beneficium simplex, dummodo utrumque personalem residentiam non requirat, hic tamea alias duas addunt*

Theologi, quarum 1. *necessitas Ecclesiae*, nempe si de-
sunt alii, vel idonei. 2. *Est utilitas Ecclesiae*, v. gr. ut
Ecclesia aduersus haereticos defendatur.

Hinc, qui, absque justa causa, plura beneficia obti-
nuit per dispensationem pontificiam, tenetur, uno re-
tento, caetera resignare, quia Pontifex non potest di-
spensare in iis quae sunt juris naturalis, nisi interveniat
justa causa quae turpitudinem tollat.

Quaeres 3. *Quid sit residentia?*

Resp. Est, *commoratio in loco beneficij, personalisque
muniorum ecclesiasticorum functio.*

Quaeres 4. *Quinam tenentur ad residentiam?*

Resp. 1. *Jure divino tenentur illi quibus incumbit cura
animatorum*, ut definit Concil. Trident. sess. 23. cap. 1.
de reform. 2. *Canonici, aliqui Clerici, qui praeben-
das, vel dignitates in Ecclesiis cathedralibus aut colle-
giatis possident*, Trid. sess. 24. cap. 12. *hocque sub
poena restitutionis fructuum ipso facto facienda pro-
rata temporis absentiae.*

Quaeres 5. *Quot sin justae causae a residentia ex-
cusantes?*

Resp. Quatuor assignat Concil. Trid. modo ita provi-
deant oib, ut, ex ipsorum absentia, nullum damnum
accipiant. 1. *Est, Christiana charitas.* 2. *Est, urgens ne-
cessitas.* 3. *Est, debita obedientia.* 4. *Tandem, evidens
Ecclesiae vel reipublicae utilitas.* Extra has causas
Concil. Trident. concedit Episcopis ex justa causa tres
menses absentiae; Canonici duos vel tres, sed Paro-
chis nullum tempus concedit.

ARTICULUS IV.

De Simonia.

Quaeres 1. **Q**uid sit simonia?

Resp. Est, *studiosa voluntas emendi, vel vendendi ali-*

quid spirituale, vel spirituali annexum. Porro aliquid
potest esse annexum spirituali tripliciter. 1. *Antece-
denter*, ut vasa sacra, altaria &c. quae referuntur ad
sacrificium Missae. 2. *Concomitante*, ut labor intrinse-
cus in celebratione Missae, &c. 3. *Consequenter*, ut
jus percipiendi proventus beneficiorum, quod supponit
officium spirituale.

Quaeres 2. *Quotuplex est pretium simoniae?*

Resp. Triplex, scilicet, *munus a manu*, id est, pecu-
nia, aut quid pecunia aestimabile. *Munus a lingua*, id
est, patrocinium, commendatio apud alium, &c. *Mu-
nus ab obsequio*, id est, obsequium alteri praestitum, aut
praestandum ad rem spiritualem ab ipso comparandam.

Quaeres 3. *Quale sit peccatum simonia?*

Resp. Es gravissimum peccatum, tum contra reli-
gionem, quia est quaedam species sacrilegii; tum contra
justitiam, quia simoniacus usurpat dominium rerum
quod non habet, unde omnes actus simoniaci sunt irri-
ti, et obligant ad restitutionem.

Quaeres 4. *Quotuplicis generis est simonia?*

Resp. Duplicis, scilicet, alia est *juris divini*, et est,
rei temporalis commutatio pro re spirituali qua tali. Alia
est, *juris humani*, et est, *pactio quelibet, aut conventio,*
*que ab Ecclesia sub poenis simoniae inhibetur, quate-
nus labem redoleat simoniacam.*

Quaeres 5. *Quomodo dividitur simonia?*

Resp. Dividitur in *realem, mentalem, conventiona-
lem, et confidentialem.*

Simonia realis, est, *pactio simoniaca expressa, vel im-
plicita, ex utraque parte completa, saltem inchoate.* Ut
si pars pretii soluta fuerit, et res spiritualis tradita.

Simonia mentalis, est, *datio rei spiritualis pro tem-
porali, vel temporalis pro spirituali, nullo interveniente
pacto, etiam tacito.*

Simonia conventionalis, est, *pactio exterius ex una,
vel utraque parte facta, dandi vel accipiendo rem tem-*

poralem pro spirituali. Quod si pactum ex neutra parte executioni sit mandatum, vocatur *pure conventionalis*. Si vero ex una parte sit executioni mandatum, vocatur *conventionalis mixta*, ex conventionali nempe et reali.

Simonia *confidentiae*, committi potest quatuor modis:

1. *Per accessum*, v. gr. cum praelatus, volens aliui per aetatem incapaci procurare beneficium, illud confert alteri, eo pacto, ut quam primum incapax factus fuerit capax, illud accipiat.

2. *Per ingressum*, v. gr. cum quis beneficium sibi collatum, alteri, ante captam ejus possessionem, resignat, eo pacto ut illud postea ingrediatur, si iste moriatur, vel beneficium dimitat.

3. *Per regressum*, ut cum quis beneficium a se posse sum, alteri resignat, eo pacto, ut iste sibi, vel alteri, idem beneficium resignatus sit convenienti tempore.

4. *Per stipulationem pensionis*, sibi vel alteri dan dae ex fructibus beneficii.

Quaeres 6. *Quaenam simoniae species poenis canonice sint obnoxiae?*

Resp. Sunt duae duntaxat, realis scilicet, et confidentialis.

Quaeres 7. *Quaenam sunt poenae simoniae realis?*

Resp. Sunt tres: 1. Excommunicatio Papae reservata, quam ipso facto incurunt, qui rem spiritualem simoniace obtinuerunt, contulerunt, aut quovis modo procuraverunt. 2. Est privatio rei spiritualis simoniace acquisitae, et fructuum ex ea perceptorum. 3. Est inhabilitas ad idem beneficium, si simonia sit commissa in beneficio.

Quaeres 8. *Quaenam sunt poenae simoniae confidentialis?*

Resp. Ex Bulla Pii V. *detabilis*, sunt 1. Excommunicatione Papae reservata contra utrumque contrahentem. 2. Privatio beneficii per confidentiam obtenti. 3.

Inabilitas ad idem beneficium, et ad alia acquirenda.

4. Privatio beneficiorum antea legitime possessorum, et pensionum prius obtentarum, non tamen ante sententiam judicis declaratoriam, cum justo titulo possideantur. 5. Beneficia per confidentiam collata Papae reservantur. 6. Fructus illorum beneficiorum camerae Apostolicae addieuntur, sed haec additio locum non habet in Gallia.

CAPUT II.

Quaeres 1. *Quid sit status religiosus?*

Resp. Est, *stable vitae institutum, ab Ecclesia approbatum, et tendens ad perfectionem per tria vota, paupertatis, obedientiae, et castitatis.*

Quaeres 2. *Quid sit obedientia religiosa?*

Resp. Est, *virtus moralis virum religiosum inclinans ad executionem praecepti superioris, in omnibus quae cadunt sub virtute obedientiae.* Qualia sunt 1. Observatio regulae secundum vim obligationis ejus in unaquaque religione receptam. 2. Praecepta superiorum in omnibus quae praecipiunt consentanea ad regulam, constitutiones, et regularem observantiam. 3. Mandata Pontificia, nam votum obedientiae, per se primo et principaliiter sit summo Pontifici tanquam supremo omnium religionum praeposito generalissimo.

Quaeres 3. *Quotuplex est inobedientia, et quale peccatum?*

Resp. Duplex, nempe, *formalis*, estque *violatio praecepti cum expressa intentione violandi praceptum, vel praecipientem contemnendi.* Haec est semper mortal is, etiam si praecipitum sit de re levi, juxta illud Christi: *Qui vos spernit, me spernit, Luc. 10.* sed contemnere Deum in re levi, est grave peccatum; ergo &c.... Et *materialis*, quae est, *violatio praecepti, sine expressa in-*

tentione violandi illud. Haec reperitur, estque mortalis in re gravi, et venialis in re levi.

Quaeres 4. *Quid sit castitas religiosa?*

Resp. Est, votum solemne, quo religiosus promittit abstinentiam perpetuam a voluptatibus carnalibus illicitis, et alias licitis. Hinc peccatum contra castitatem in religioso, est etiam sacrilegium, ac proinde duplum habet malitiam.

Quaeres 5. *Quid sit paupertas religiosa?*

Resp. Est, votum solemne, quo religiosus promittit abdicationem omnis dominii, proprietatis, ususque independentis a voluntate superioris. Unde jure merito tanquam veri proprietarii damnantur a Conc. Trid, non solum ii qui absque superioris licentia de rebus mobilibus disponunt, sed etiam ii qui iisdem utuntur.

Quaeres 6. *Quaenam licentia superioris requiratur, ut religiosus possit uti rebus temporalibus?*

Nota. Quadruplex est licentia, nimurum expressa, quae verbo, vel scripto, vel alio quovis signo conceditur. *Virtualis*, quae expressae aequivalet, continetur, que in officio alicui commiso. *Tacita*, quae ex circumstantiis verisimiliter creditur adesse, v. gr. cum praelatus videt subditos aliquid recipere, donare, nec prohibet, cum facile possit, tunc tacite consentire videtur. Et tandem, *praesumpta*, qua, justa causa ocurrente, concluditur, quod superior vellet, si statum rei sciret. His notatis,

Resp. 1. Sufficit ut licentia superioris sit virtualis, aut tacita, quia sufficit ut actus religiosi sint dependentes. Requiritur tamen expressa, 1. Cum agitur de re gravi, nec urget necessitas. 2. Dum facilis ad superiorem patet recursus.

Resp. 2. Licentia *praesumpta* non sufficit, nisi cum causa urget, et superior non potest tunc adiri: quia admissa universaliter hac presumptione, inferiores sere semper pro libitu de rebus tanquam suis disponerent.

cum gravi damno religiosae disciplinae, quod ex officio tenetur impedire superior.

Quaeres 7. *Quaenam summa requiratur ad peccatum mortale proprietatis?*

Res. Generaliter requiritur eadem summa quae requiritur ad furtum mortale, cum appropriatio facta a religioso sit verum furtum.

Quaeres 8. *Quaenam sunt poenae proprietariorum?*

Resp. Sunt tres. 1. Reclusio ad agendam poenitentiam. 2. Privatio vocis activae et passivae ad bienium. 3. Privatio ecclesiasticae sepulturae. Quae poenae non sunt latae, sed ferendae sententiae.

CAPUT III.

De obligationibus personarum judicialium.

Quaeres 1. *Quot sint praecipuae obligationes Iudicis?*

Resp. Sunt quinque. 1. Ut habeat jurisdictionem in personas judicandas, et in causam; alioquin ejus sententia est irrita. 2. Ut habeat scientiam sufficientem ad munus suum recte obeundum, juxta illud Psalm. 2. *Erudimini qui judicatis terram.* 3. Ut habeat constantiam et virtutem ad munus Iudicis exercendum, juxta illud Eccli. 7. *Noli querere fieri Judex, nisi valeas virtute irrumpere in iniquitates, ne forte extimescas faciem potentis, et ponas scandalum in iniquitate tua.* 4. Ut justitiam et integritatem in omnibus servet; porro ut illa integritas servetur, utrumque jus prohibet ne Judices munera accipient. 5. Ut judicet secundum leges, tum quoad modum procedendi, ordinem et formam judicii, tum quoad sententiam ferendam et exequendam, ad hoc enim a Republica vel Principe *Judex* est constitutus.

Quaeres 2. *Utrum Judex possit eum, quem certo co:*

gnoscit innocentem, capite damnare, si per testes legitime probetur reus?

Resp. negative: Quia intrinsece malum est aliquem occidere sine auctoritate; atqui *Judex* nullam habet auctoritatem in vitam innocentis; hanc enim non potuit ei communicare *Respublica*, cum nec ipsa talem habeat, sed solus *Deus*; ergo, &c.

Objicies. D. Ambros. *serm. 20. in Psalm. 118.* ait: *Bonus *Judex* nihil ex arbitrio suo facit, sed juxta leges et jura pronuntiat;* ergo, &c.

Resp. Dist. ant. Juxta leges et jura pronuntiat, cum de facto pronuntiat, *cave.* cum non pronuntiat, *nego.* Porro in praesenti casu non debet pronuntiare, sed tenetur omnes inire vias quibus possit innocentem liberare: quod si non possit eam liberare, debet causam ad superiorem *Judicem* remittere, et apud eum assumere officium testis, ut possit innocentis liberationem urgere.

Quaeres 3. Quaenam sunt dotes accusatoris?

Resp. Sunt duo, nempe *veritas*, qua deterreatur ab accusatione et probationibus falsis aut dubiis. Et *iustitia*, qua deterreatur ab injustis molitionibus, v. gr. testes falsos adhibendo, judices corrumpendo, &c.

Quaeres 4. Quot sunt obligationes testium?

Resp. Dueae. 1. *Testificare*, dum legitime interrogantur: excipiuntur 1. qui delictum norunt ex confessione sacramentali, vel sub secreto-naturali consilii vel auxiliū petendi gratia, ut *advocatus*, *medicus*, *obstetrix*, &c. 2. Excipiuntur consanguinei et affines delinquentis usque ad 4. gradum.

2. *Verum absque fuso testari:* alias esset perjurus, et teneretur omnia resarcire damna ex sua testificatione secuta.

Quaeres 5. Utrum reus a Judice interrogatus teneatur crimen suum fateri?

Resp. Tenetur sub mortali si juridice interrogetur: quia *Judex* habet jus interrogandi et exigendi verita-

tem ob bonum publicum; ergo est in re obligatio veritatis ipse clare aperienda: jus enim praecipienda et obligatio obediendi sunt duo correlativa, quorum unum non potest esse sine alio.

Quaeres 6. Utrum reus de complicibus interrogatus, teneatur ipsos detegere?

Resp. Tenetur 1. dum de illis praecesserunt infamia, vel indicia sufficientia, vel semi-probatio. 2. Dum ejus crimen necessario complicem requirit. 3. Dum crimen quod est *Reip. valde noxium*, vel etiam alicui innocentio, aliter impediri non potest.

Quaeres 7. Utrum licitum sit reo fugere ad vitandam mortem vel mutilationem?

Resp. affirm. Quia non conjicitur in carcerem, ut ibi sponte maneat, sed ut ibi detineatur.

Quaeres 8. Ad quid teneatur advocatus, referens, procurator, notarius, et apparitor?

Resp. Hi omnes tenentur ex *justitia*, 1. habere competentem scientiam, qua unusquisque suum munus valeat debite exercere. Unde si defectu competitis peritiae sint causa damni, tenentur illud resarcire. 2. Tenentur in omnibus *justitiam sectari*, sub *restitutionis obligatione*.

TRACTATUS XII.

DE VIRTUTIBUS IN GENERE.

Quaeres 1. Quia sit virtus?

Resp. Definitur a D. August. *Bona qualitas mentis, qua recte vivitur, et nemo male utitur.* Nempe si quis ad pravum finem utatur virtute, desinet ipsa esse virtus, eritque vitium, ut patet in eo qui ex vano gloria dicit eleemosynam.

Quaeres 2. Quomodo dividitur virtus?

Resp. Dividitur in *intellectuales*, *moraes*, et *theologicas*.

Virtutes intellectuales, sunt eae quae perficiunt intellectum in ordine ad cognitionem veri. Sunt quinque, scilicet, *intelligentia*, *sapientia*, *scientia*, *prudentia* et *ars*. *Moraes*, sunt eae quae perficiunt voluntatem in ordine ad bonum honestum, cuiuscumque sit generis. Quatuor sunt *praecipuae*, ideo dicuntur *Cardinales*; *nimirum*, *prudentia*, *fortitudo*, *temperantia*, et *justitia*.

Theologicae, sunt eae, quae circa Deum immediate versantur. Sunt tres, nempe, *fides*, *spes*, et *charitas*.

Quaeres 3. Quotuplex sit medium virtutis?

Resp. *Duplex*, scilicet, *medium rei*, quod ita est ex natura rei determinatum, et fixum, ut sit semper unum et indivisible, nec varietur pro loco, tempore, et persona. *Medium rationis*, est illud quod est divisibile, variaturque pro loco, tempore, et persona, juxta prudentis aestimationem, quare *ratione definitur*.

Quaeres 4. Utrum sint aliquae virtutes quae non consistant in medio?

Resp. Virtutes theologicae et intellectuales non consistunt in medio per se et ex parte objecti, quia contra eas non potest peccari per excessum; sed per accidentem et ratione subjecti requirunt aliquid medium, quatenus exerceri debent cum moderamine, juxta cuiuslibet naturam, genium, et conditionem.

Quaeres 5 Quaenam virtutes consistant in medio?

Resp. Virtutes morales, cum hoc discriminere, quod justitia consistat in medio rei, caeterae in medio rationis: ratio est quia contra eas peccari potest per excessum, et per defectum.

Quaeres 6. Quotuplici modo spectari potest virtus moralis?

Resp. Spectari potest, 1. in *statu perfecto*, et ea est quae tam perfecte possidetur, ut omnibus contrariis fa-

cile possit resistere. In *statu imperfecto*, et est ea quae non est ita obfirmata, ut habeat plenam rationem habitus difficile mobilis, sed simplicis tantum dispositio- nis, quae inclinat quidem subjectum ad bene operan- dum, sed non adeo fortiter, ut omnem difficultatem vincere possit.

Quaeres 7. Utrum virtutes morales necessario sint inter se connexae?

Resp. 1. Non sunt, si spectentur in *statu imperfecto*; nam experientia constat multos esse promptos ad opera misericordiae, qui non sunt prompti ad opera castitatis.

Resp. 2. Sunt, si considerentur in *statu perfecto*, quia virtus in *statu perfecto* efficit, ut quis lubenter et sine mora operetur in propria illius virtutis materia; at nemo, qui vel una virtute destitutus fuerit, sic se gerit, ut patet in muliere casta, sed avara, aut meti- cula; si enim ingens illi offeratur pecuniae quantitas, aut minae mortis ei intententur, haud difficile patietur castitatis detrimentum.

TRACTATUS XIII.

DE VIRTUTIBUS THEOLOGICIS.

Nota. Cum sint tres virtutes Theologicae, tres similiter hujus Tractatus erunt Dissertationes.